

Tarinan kertoo:
Kalevi Uusimäki
Ruotsalo

Hauvankaivaja

Ko Käläviälläki hauvathin ennen vanahaan vainajat kirkkotarhaan, misä viäläki näkyy vähä jääntheitä vanahoista hautapaikoista. Hauvankaivajana oli yks torppari, joka omain töijees ja taksvärkkitöijen vuaks ei pystynny kaivahan hautoja ko pääasiasa yällä. Sitä tyätä se teki melekheen säännöllisesti sillon ko toiset nukku ja pihko pimiäsä pahanen tuiju fölijysä joka anto vähä valua.

Pappia semmonen touhu harmitti ja se päätti lopettaa sen omalla konsteillaas, koi kerran hyvä puhe auttannu, vaikka soli koittannu puhua monta kertaa.

Ko sitte hauvankaivaja oli taas yätöisä, niin pappi kääri valakian nukerin ympärillees ja lähti kummittelehan kirkkokartanhoon. Siälä äijä oli töisääs hauvan kimpusa ja pappi koitti teikkailla siinä ympärillä, ja meni meleko likellekki kaivajaa. Ukko teki töitääs justhin niinköi mitään olis tapahtunnukkaan, ei näyttänny ejes pelekäävän.

Viimein pappiki kyllästy ja rupes menehän hautuumaan krintistä ulos. Sillon tarttu krouvi koura pappia niskhaan kiinni ja semmonen karkia hyytävä ääni kuulu sanovan, että – ”kyllä täälä saa jalavotella, mutta pois ei saa mennä”. Tarina ei kerro muuttuko kontrahti millään lailla.

Kalevi Uusimäki